NORAKSTS
Lieta Nr.A42399106
SKA – 326/2009

S P R I E D U M S

Rīgā 2009.gada 15.oktobrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore I. Skultāne
tiesnese V.Kakste
senatore V.Krūmiņa

piedaloties pieteicējam *O.M.*, viņa pārstāvei zvērinātai advokātei Jeļenai Averinskai, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei *A.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.M.* pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2006.gada 3.maija lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar *O.M.* kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 23.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs iesniedza Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai (turpmāk – Aģentūra) iesniegumu pārrēķināt vecuma pensiju. Aģentūras Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona nodaļa ar 2005.gada 13.decembra lēmumu pārrēķināja pieteicējam pensiju, ieskaitot pieteicēja apdrošināšanas stāžā darba periodu no 1996.gada 1.janvāra līdz 1998.gada 30.aprīlim.

[2] Aģentūra ar 2006.gada 3.maija lēmumu atcēla 2005.gada 13.decembra lēmumu un uzdeva pārrēķināt pieteicēja pensiju no 2005.gada 1.aprīļa, piemērojot Ministru kabineta 2002.gada 16.jūnija noteikumu Nr.304 „Valsts pensiju, atlīdzības par darbspēju zaudējumu un atlīdzības par apgādnieka zaudējuma apmēra pārskatīšanas kārtību" (turpmāk – noteikumi Nr.34) 9.punktu. Lēmumā norādīts, ka no 2005.gada 1.aprīļa, pamatojoties uz likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 26.punktu, pensijas aprēķinā jāņem vērā arī

tie darba periodi, par kuriem darba devējs nav veicis obligātās iemaksas (sociālo nodokli) laika periodā no 1991.gada 1.janvāra līdz 2001.gada 13.martam ieskaitot.

AS „*/Nosaukums/*" nav maksājusi sociālo nodokli par pieteicēju periodā no 1996.gada 1.maija līdz 31.augustam un no 1997.gada 1.janvāra līdz 31.maijam. Savukārt AS „*/Nosaukums/*" nav maksājusi sociālo nodokli par pieteicēju periodā no 1996.gada 1.janvāra līdz 1998.gada 30.aprīlim. Tā kā attiecīgajā periodā par pieteicēju obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) administrācijā nav reģistrēts obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts, tad obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts konkrētajā gadījumā ir Ministru kabineta noteiktā minimālā darba alga. Valsts ieņēmumu dienests ir informējis Aģentūru, ka tā rīcībā nav informācijas par pieteicēja sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu par minēto laika periodu. Savukārt pieteicēja iesniegtās Personāla dokumentu Valsts arhīva izziņas nepierāda, ka darba devējs būtu samaksājis sociālo nodokli par pieteicēju.

[3] Par Aģentūras 2006.gada 3.maija lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu pieteicējs ir vērsies tiesā. Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nepiekrīt pārsūdzētajam lēmumam daļā par aprēķināto pensiju par laiku no 1996.gada 1.maija līdz 31.augustam un 1997.gada 1.janvāra līdz 31.maijam, jo attiecīgajos periodos Aģentūra no uzņēmumiem nav pieņēmusi ziņas par aprēķināto sociālo nodokli. Minēto apliecinot Ministru kabineta 1999.gada 12.janvāra noteikumi Nr.12 „Kārtība, kādā veicamas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas" (turpmāk – noteikumi Nr.12). Līdz ar to šādas ziņas par pieteicēju Aģentūrā nav reģistrētas.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2007.gada 19.decembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai pastāvēja, vai arī lietas izskatīšanas laikā pastāv priekšnoteikumi pensijas pārrēķinā obligāto iemaksu objektu noteikt citā, nevis attiecīgā perioda minimālās darba algas apmērā.

[4.2] No likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 26. un 27.punkta izriet, ka gadījumā, ja pensijas aprēķināšanā nav ņemts vērā laika periods, par kuru bija jāveic, bet faktiski netika veiktas obligātās iemaksas (sociālais nodoklis), tad tiesību subjektam rodas tiesības uz pensijas pārrēķinu sākot ar 2005.gada 1.aprīli. Obligāto iemaksu objekts šim mērķim nosakāms, pamatojoties uz obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) administrācijā reģistrētiem datiem, bet gadījumā, ja obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts nav reģistrēts, pamatojoties uz valstī attiecīgajā periodā noteikto minimālo algu. No minētajām normām neizriet, ka gadījumā, ja ziņas par personas obligāto iemaksu objektu administrācijā nav saņemtas un reģistrētas saskaņā ar likumā „Par sociālo nodokli" un „Par

valsts sociālo apdrošināšanu" noteikto kārtību, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra faktisko iemaksu objektu varētu noteikt pēc citiem principiem.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 27.punktā obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekta noteikšanas variantu uzskaitījums ir izsmeļošs un tas nav tulkojams paplašināti, jo, pirmkārt, valsts pensijas aprēķinā var tikt izmantoti tikai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras uzkrāti dati, kas pierāda apdrošināšanas iemaksu izdarīšanu, un, otrkārt, sociālā pakalpojuma, tostarp valsts pensijas apmērs ir atkarīgs no tā cik lielu pienesumu indivīds, veicot iemaksas tieši vai pastarpināti, ir devis sociālajam budžetam. Ja indivīds pienesumu vispār nav devis, viņš var rēķināties ar sociālo pakalpojumu tā minimālajā apmērā.

[4.3] Lietā svarīgi konstatēt, vai pieteicēja attiecīgā perioda obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts ir reģistrēts obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) administrācijā tiesību normās noteiktajā kārtībā, jo tikai tādā gadījumā pieteicēja no darba faktiski gūtie ienākumi, kas ir transformēti atbilstoši likuma „Par valsts sociālo padrošināšanu" 14.panta pirmajai daļai, var kalpot par pensijas aprēķinā izmantojamiem datiem. Pretējā gadījumā, pensijas aprēķinā izmantojams obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts, kura apmērs atbilst minimālajai darba algai. Tādēļ ir pārbaudāms, vai pieteicēja obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts ir reģistrēts obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) administrācijā tiesību normās noteiktajā kārtībā.

[4.4] Laikā no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim ieskaitot obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts, pamatojoties uz darba devēju ziņojumiem, bija reģistrējams tieši Aģentūrā. Savukārt no 1998.gada 1.janvāra obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts, pamatojoties uz darba devēju ziņojumiem, primāri ir reģistrējams Valsts ieņēmumu dienestā.

[4.5] Aģentūra ziņas par pieteicēja obligāto iemaksu objekta reģistrēšanu pārbaudīja aģentūras ietvaros, kā arī prasot attiecīgu informāciju Valsts ieņēmumu dienestam. Pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja obligāto iemaksu objekts laikā no 1996.gada 1.maija līdz 31.augustam un no 1997.gada 1.janvāra līdz 31.maijam, pieteicējam strādājot AS „*/Nosaukums/*", un no 1996.gada 1.janvāra līdz 1998.gada 30.aprīlim, strādājot AS „*/Nosaukums/*", Aģentūrā nav reģistrēts nedz tieši, nedz pastarpināti. Ņemot vērā, ka līdz likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu papildināšanas ar 26.punktu obligāto iemaksu objekta reģistrēšana bija cieši saistīta ar samaksātajām obligātajām iemaksām, tiesību normas neuzlika darba devējiem pienākumu ietvert ziņojumos datus par darba ņēmējiem, par kuriem obligātās iemaksas (sociālais nodoklis) ir aprēķinātas, bet nav samaksātas. Tādējādi pieteicēja obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts objektīvi nevarēja būt reģistrēts sociālā nodokļa administrācijā.

Tikai noteikumu Nr.12 31.punktā tika noteikts, ka darba devējam, maksājot sociālā nodokļa parādu par laikposmu no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.janvārim un obligāto iemaksu parādu par laikposmu no 1998.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim, darba devēja ziņojumā par attiecīgo pārskata mēnesi iekļaujami visi tie darba ņēmēji, par kuriem sociālais nodoklis vai obligātās iemaksas nav veiktas.

Lietā nav pierādījumu, ka AS „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums/*" būtu kārtojušas sociālā nodokļa parādu par pieteicēju vai arī, pamatojoties uz iepriekšminēto noteikumu prasībām, Valsts ieņēmumu dienesta iesniegtajos ziņojumos būtu iekļāvušas informāciju par pieteicēju kā darba devēju, par kuru sociālais nodoklis ir aprēķināts, bet nav samaksāts. Ņemot vērā norādīto, pamatots ir atbildētājas secinājums, ka pieteicēja, kā AS „*/Nosaukums/*" un „*/Nosaukums/*" darba ņēmēja obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts attiecīgajā laika posmā Aģentūrā nav reģistrēts.

[5] Izskatījusi lietu sakarā ar pieteicēja apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2008.gada 23.decembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Tiesa pievienojās Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivācijai un norādīja, ka pieteicēja prasījums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, proti, pienākuma uzlikšanu Aģentūrai aprēķināt pensiju par laika posmu AS „*/Nosaukums/*" no 1996.gada 1.maija līdz 31.augustam un no 1997.gada 1.janvāra līdz 31.maijam. Papildus tiesa norādīja, ka tiesību normas neparedz, ka gadījumā, ja ziņas par personu obligāto iemaksu objektu nav saņemtas un reģistrētas Aģentūrā atbilstoši likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteiktajai kārtībai, Aģentūra faktisko iemaksu objektu būtu tiesīga noteikt no likumos neparedzētajiem avotiem, tas ir, no Personāla dokumentu valsts arhīva izziņām. Līdz ar to Personāla dokumentu valsts arhīva izziņa nerada Aģentūrai pamatu pensiju aprēķinā ņemt vērā arhīva izziņā minētās ziņas.

[6] Par apgabaltiesas spriedumu pieteicējs ir iesniedzis kasācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa, izdarot secinājumu, ka valsts sociālās apdrošināšanas fondā nav reģistrētas ziņas par obligātajām iemaksām par pieteicēju, nav ņēmusi vērā likuma „Par sociālo nodokli" 4.pantu un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.pantu, no kura secināms, ka obligāto iemaksu objekts ir visi darbinieka ienākumi. Tiesa nav vērtējusi pieteicēja iesniegtos paziņojumus par algas nodokli par 1996. un 1997.gadu, no kuriem secināms, ka pieteicēja ienākumi par minētajiem gadiem Valsts ieņēmumu dienestā ir reģistrēti. Tiesa nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 154.panta trešo daļu, 247.pantu un 251.panta piektās daļas 1.punktu.

[6.2] Tiesai vajadzēja atzīt par nepamatotu atbildētājas lēmumā ietverto atsauci uz noteikumiem Nr.12, jo uz šo noteikumu pieņemšanas brīdi darba devējs, kuram tika dotas tiesības deklarēt sociālā nodokļa parādu, vairs neeksistēja.

[6.3] Tiesas sniegtais likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 27.punkta iztulkojums kopsakarā ar secinājumos lietoto vārdu „indivīda ienesīgums sociālajam budžetam" ir pretrunā Administratīvā procesa likuma 17.pantam, jo 1996. un 1997.gadā sociālā nodokļa objekta reģistrācija un sociālā nodokļa samaksa ir dažādi pēc satura jēdzieni, bet nodokļa objekta reģistrācija nav saistīta ar indivīda ienesīgumu sociālajam budžetam pretēji pašreiz likumdošanā nostiprinātajiem principiem. Pieteicēja ienesīgums sociālajam budžetam ir vienāds ar to darbinieku ienesīgumu, par kuriem 1996. un 1997.gadā sociālais nodoklis nav samaksāts, bet 1999.gadā darba devējs ir sniedzis ziņas par sociālā nodokļa parādu, bet nodokli nav samaksājis. Ievērojot minēto, tiesas spriedums neatbilst arī Administratīvā procesa likuma 5.pantam.

[7] Par kasācijas sūdzību Aģentūra ir iesniegusi paskaidrojumus, kuros kasācijas sūdzībai nepiekrīt.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja kasācijas sūdzību. Pieteicēja pārstāve norādīja, ka pieteicēja gada ienākumi bija reģistrēti Valsts ieņēmumu dienestā, tātad bija pieejami Aģentūrai. Pieteicēja darba devējs laikā, kad stājās spēkā noteikumi Nr.12, jau bija maksātnespējīgs un sociālo iemaksu parādu iemaksu neveica, tāpēc arī nesniedza ziņas par tiem darbiniekiem, par kuriem iemaksas iepriekš netika veiktas.

Aģentūras pārstāve kasācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 26.punktam ir tiesības uz pensijas pārrēķinu, ņemot vērā laiku, kad darba devējs faktiski nebija veicis sociālās iemaksas.

Strīds ir par minēto pārejas noteikumu 27.punkta piemērošanu. Proti, vai pārrēķinot pensiju un ņemot vērā pieteicēja darba periodu AS „*/Nosaukums/*" no 1996.gada maija līdz augustam un 1997.gada janvāra līdz maijam, Aģentūra pamatoti izmantojusi kā obligāto iemaksu objektu Ministru kabineta noteikto minimālo darba algu šajā periodā.

[10] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 27.punkts noteic, ja par šo pārejas noteikumu 26.punktā minētajām personām obligāto iemaksu (sociālā nodokļa)

administrācijā nav reģistrēts obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts atbilstoši šā likuma 14.panta pirmajā daļā noteiktajam, obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts ir Ministru kabineta noteiktā minimālā darba alga attiecīgajā laika periodā.

Likums ar pārejas noteikumu 26. un 27.punktu tika papildināts ar 2005.gada 17.marta likumu „Grozījumi likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu"". Kā redzams no šā likumprojekta anotācijas, minēto papildinājumu mērķis ir bijis darba ņēmēju aizsardzība, to finansiālās situācijas uzlabošana, tiesību uz sociālajām garantijām nodrošināšana gadījumā, ja darba devējs nav veicis savu pienākumu un nav nomaksājis sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (sociālo nodokli) *(sk. http://www.saeima.lv/bi8/lasa?dd=LP1083_0).*

No 27.punkta teksta secināms, ka likumdevējs ir paredzējis divas iespējas, kā nosakāms obligāto iemaksu objekts:

1) ņemot vērā obligāto iemaksu administrācijā reģistrēto obligāto iemaksu objektu atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmajā daļā noteiktajam. Šī norma noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākumu nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu;

2) ņemot vērā Ministru kabineta noteikto minimālo darba algu attiecīgajā laika periodā, ja obligāto iemaksu objekts konkrētajai personai obligāto iemaksu administrācijā nav bijis reģistrēts.

Tādējādi no 27.punkta teksta var secināt, ka primāri ir ņemams vērā noteiktā kārtībā reģistrētais obligāto iemaksu objekts. Taču, ja šādas ziņas *nav reģistrētas*, tad, lai kaut minimāli aizsargātu darba ņēmēju intereses, ir izmantojama valstī noteiktā minimālā darba alga. Proti, likumdevējs ir vēlējies noteikta apmēra finansiālu atbalstu nodrošināt arī tajos gadījumos, ja darba devējs nav ne tikai faktiski veicis sociālās iemaksas, bet pat nav sniedzis ziņas par personas obligāto iemaksu objektu vai kādu citu iemeslu dēļ šādas ziņas nav bijušas reģistrētas likumā noteiktā kārtībā.

Noteikums, ka primāri ir izmantojamas tās ziņas, kas ir noteiktā kārtībā reģistrētas, atbilst sociālās apdrošināšanas, tostarp arī pensiju apdrošināšanas sistēmas veidošanas principiem, piemēram, ka sociālie pakalpojumi tiek sniegti atbilstoši veiktajām iemaksām, ka likumā ir noteikta iemaksu aprēķināšanas (no kādiem ienākumiem iemaksas ir aprēķināmas) kārtība, ka tiek ņemtas vērā tās iemaksu summas, kas reģistrētas Aģentūrā. Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 26. un 27.punkts paredz izņēmuma gadījumu, proti, ka darba ņēmējam ir tiesības uz sociālajiem pakalpojumiem arī tad, ja nav faktiski veiktas iemaksas, taču tas neliedz noteikt līdzīgu regulējumu attiecībā uz obligāto iemaksu objekta noteikšanu.

[11] Lai pareizi izprastu, ko likumdevējs ir vēlējies pateikt ar vārdiem „obligāto iemaksu administrācijā reģistrēts obligāto iemaksu objekts", Senāta ieskatā kopsakarā ir jāvērtē citas sociālo apdrošināšanu regulējošās normas, kas bija spēkā laikā, kad likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumi tika papildināti ar 27.punktu.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 24.pants noteic, ka valsts obligātās sociālās apdrošināšanas *administrācija* ir Aģentūra.

Atbilstoši minētā likuma 23.panta trešajai daļai Aģentūra Ministru kabineta noteiktajā kārtībā *reģistrē* obligāto iemaksu un sociālā nodokļa maksājumus un pārrēķina obligāto iemaksu objektu, ja šīs iemaksas nav veiktas pilnā apmērā. Minētā kārtība tika noteikta ar Ministru kabineta 2004.gada 21.septembra noteikumiem Nr.799 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests sniedz Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai ziņas par veiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām".

Kā izriet no likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 23.panta, noteikumiem Nr.799 un Ministru kabineta 2000.gada 14.novembra noteikumiem Nr.397 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – noteikumi Nr.397), reģistrējamās ziņas Aģentūra saņem no Valsts ieņēmumu dienesta, kuram savukārt attiecīgus ziņojumus par obligāto iemaksu objektu un obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem *ik mēnesi* sniedz darba devēji. Aģentūra saņemtās ziņas pārbauda, pārrēķina obligāto iemaksu objektu, ja iemaksas nav veiktas pilnā apmērā, un reģistrē iemaksas noteiktā secībā.

No iepriekš minētā Senāts secina, ka likumdevējs likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" pārejas noteikumu 27.punktā skaidri un noteikti ir paredzējis, kādas ziņas izmantojamas par obligāto iemaksu objektu. Proti, tikai tas obligāto iemaksu objekts, kas bijis reģistrēts Aģentūrā. Ja tādas ziņas nav, par obligāto iemaksu objektu ir pieņemama minimālā darba alga.

[12] Apgabaltiesa, kas pievienojusies rajona tiesas sprieduma argumentācijai, ir konstatējusi, ka Aģentūrā nebija reģistrētas ziņas par pieteicēja obligāto iemaksu objektu laikā no 1996.gada maija līdz augustam un 1997.gada janvāra līdz maijam, tāpēc aprēķinā pamatoti izmantots obligāto iemaksu objekts minimālās darba algas apmērā. Lietas materiālos atrodas arī Valsts ieņēmumu dienesta izziņas, ka dienesta rīcībā nav bijušas ziņas par pieteicēja obligāto iemaksu objektu minētajā laikā *(sk. lietas 37., 38.lpp.)*. Tādējādi, ievērojot šā sprieduma 11.punktā norādīto secību, kādā tiek sniegtas ziņas par darba ņēmēju obligāto iemaksu objektu, secināms, ka šādas ziņas nevarēja būt arī reģistrētas Aģentūrā.

Iepriekš izteikto argumentu dēļ, ka likumdevējs ar pietiekošu skaidrību noteicis, kādas ziņas var tikt ņemtas vērā, lai noteiktu personas obligāto iemaksu objektu, nav nozīmes pieteicēja iesniegtajai Personāla dokumentu valsts arhīva izziņai un darba devēja paziņojumam par pieteicēja algas nodokli. Minētie dokumenti nevar aizstāt obligāto iemaksu objekta reģistrēšanu Aģentūrā un tāpēc tie apgabaltiesai nebija jāvērtē.

[13] Nav vērā ņemams pieteicēja iebildums par to, ka ziņas par viņa obligāto iemaksu objektu nevarēja būt reģistrētas Aģentūrā, jo AS „*/Nosaukums/*" 1998.gadā vairs nepastāvēja, bet līdz 1999.gada sākumam netika pieņemtas ziņas par iemaksu objektu, ja darba devējs faktiski neveica sociālās iemaksas.

Iespēju darba devējam ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām ietvert arī ziņas par darba ņēmējiem (tostarp par obligāto iemaksu objektu un aprēķinātajām obligātajām iemaksām), par kuriem obligātās iemaksas nav veiktas, noteica noteikumi Nr.12, kas bija spēkā no 1999.gada 1.februāra līdz 2000.gada 18.novembrim. Pēc tam noteikumus Nr.12 nomainīja noteikumi Nr.397, kas bija spēkā līdz 2009.gada 1.janvārim un ietvēra identiska satura normu. Proti, atbilstoši noteikumu Nr.12 31.punktam un noteikumu Nr.397 33.punktam darba devējam, maksājot sociālā nodokļa parādu par laikposmu no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim un obligāto iemaksu parādu par laikposmu no 1998.gada 1.janvāra līdz 1998.gada 31.decembrim, darba devēja ziņojumā par attiecīgo pārskata mēnesi iekļaujami visi tie darba ņēmēji, par kuriem sociālais nodoklis vai obligātās iemaksas nav veiktas.

AS „*/Nosaukums/*" ar Rīgas apgabaltiesas 1998.gada 1.jūlija spriedumu ir pasludināta par maksātnespējīgu no 1998.gada 26.maija un tai apstiprināts administrators *(sk. lietas 11.lpp.)*. Tikai 2003.gada 5.novembrī AS „*/Nosaukums/*" ir likvidēta. Laikā no 1998.gada 1.jūlija līdz 2003.gada 5.novembrim AS „*/Nosaukums/*" ir bijis administrators ar paraksta tiesībām (pēc Komercreģistrā pieejamām ziņām). Atbilstoši likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju un bankrotu" 19. un 21.pantam administrators maksātnespējas procesa laikā pārvalda parādnieka mantu un tam ir visas parādnieka pārvaldes institūciju tiesības un pilnvaras. Tādējādi administratoram bija jāpilda pienākums par darba devēja ziņojuma par sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām sniegšanu Valsts ieņēmu dienestam.

[14] Ievērojot iepriekš izteiktos argumentus, Senāts atzīst, ka apgabaltiesas sprieduma atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 23.decembra spriedumu, bet *O.M.* kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore	*(paraksts)*	I.Skultāne
Tiesnese	*(paraksts)*	V.Kakste
Senatore	*(paraksts)*	V.Krūmiņa

Noraksts pareizs:
Senatore I.Skultāne
Rīgā 2009.gada 15.oktobrī